

KONINKRIJK BELGIE.ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 13 mei 1986 door de Voorzitter van de Executieve van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "bezüglich der Anerkennung und Bezuschussung von Amateurlustvereinen mit besonderem künstlerischen Niveau", heeft op 2 juli 1986 het volgend advies gegeven :

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het ontwerp van decreet beoogt de invoering van een regeling inzake erkenning en subsidiëring van verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening die zich onderscheiden door hun bijzonder artistiek niveau.

Een van de voorwaarden van erkenning is, dat de vereniging reeds sedert ten minste twee jaar als vereniging voor amateuristische kunstbeoefening erkend moet zijn overeenkomstig het reglementair besluit van 29 november 1976 van de Raad van de Duitstalige Cultuurgemeenschap (artikel 2, 3°, van het ontwerp).

Die door het ontwerp gevolgde werkwijze, welke erop neerkomt dat de bepalingen van een lagere norm (een reglementair besluit) als grondslag worden gebruikt voor een hogere norm (een decreet), met name voor de vaststelling van de toepassingsvoorwaarden van die hogere norm, miskent de hiërarchie der normen en verdient vanuit wetgevingstechnisch oogpunt geen aanbeveling.

Het gaat immers niet op dat de toepasselijkheid of de voorwaarden voor de toepassing van een decreet afhankelijk zouden zijn van een reglementair besluit, dat kan worden gewijzigd zonder tussenkomst van de decreetgever.

.../...

Het ontworpen decreet zou derhalve beter zo worden omgewerkt, dat het de basisregeling vormt voor de erkenning en de subsidiëring van de verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening in het algemeen.

De overige opmerkingen van dit advies worden gemaakt onder het hiervoren geformuleerde voorbehoud.

2. Luidens artikel 4 van het ontwerp zouden de subsidies enkel worden verleend "in het kader van de beschikbare begrotingsmiddelen".

Strikt juridisch betekent zulks, dat het ontworpen decreet op zichzelf genomen geen enkel recht op subsidie verleent en dat het aan de Raad van de Duitstalige Gemeenschap zal toekomen om jaarlijks, bij het vaststellen van de begroting, te bepalen of, en zo ja in welke mate, de door het ontwerp in het vooruitzicht gestelde subsidies zullen worden toegekend.

Een dergelijke regeling komt erop neer dat ieder rekeningselement van de subsidie slechts een relatieve waarde heeft : het bedrag van de subsidie is dan immers van jaar tot jaar afhankelijk zowel van het voor dat jaar in totaal ter beschikking gesteld begrotingskrediet als van het totaal van de voor dat jaar voor subsidiëring in aanmerking te nemen concrete gegevens.

.../...

De bepalingen van de artikelen 5 en 6 van het ontwerp zijn daarmee niet in overeenstemming, vermits volgens die artikelen wel bepaalde uitgaven tot beloop van een wel bepaald percentage zouden worden gesubsidieerd, wat eerder lijkt te wijzen op vaststaande subjectieve rechten.

Die dubbelzinnigheid moet uit de regeling worden weg-
gewerkt, daar zij verwachtingen zou kunnen wekken die achteraf
niet zullen worden gehonoreerd.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Aanhef.

Zoals in de voordrachtformule, schrijve men ook in
het beschikkend gedeelte van het indieningsbesluit : "De Voor-
zitter van de Executieve van de Duitstalige Gemeenschap, Ge-
meenschapsminister van Culturele Animatie".

Artikel 2.

1. In 2° schrijve men : "het Duitse taalgebied".

.../...

2. Voor zover de verwijzing naar het reglementair besluit van 29 november 1976 zou kunnen behouden blijven - in de hypothese bijvoorbeeld dat in het decreet met algemene draagwijdte bedoeld in de eerste algemene opmerking niet alle bepalingen van het reglementair besluit zouden worden overgenomen -, dient de verwijzing te gebeuren zonder vermelding van latere wijzigingen van dat besluit, althans indien het de bedoeling is dat de verwijzing ook zou gelden voor al de latere wijzigingen die het genoemde besluit zal ondergaan. Er dient echter te worden herhaald dat een verwijzing door een hogere norm naar een wel bepaalde lagere norm beter wordt vermeden.

3. De bepalingen van 4° en 5° zijn te vaag. Ofwel moeten zij in het ontwerp worden gepreciseerd, ofwel dient de Executieve uitdrukkelijk met die taak te worden belast.

4. Men gebruike voor de indelingen van het artikel de nummering 1°, 2°, 3°, enz., in plaats van 1., 2., 3., enz.

Dezelfde opmerking geldt ook voor de artikelen 5 en 6.

Artikel 3.

De Executieve is krachtens het gemeen recht belast met het nemen van de besluiten die voor de uitvoering van de decreten nodig zijn (artikel 7 van de wet van 31 december 1983,

juncto artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980). In zoverre artikel 3 van het ontwerp de Executieve enkel belast met het vaststellen van de uitvoeringsbepalingen betreffende de erkenning als vereniging voor amateuristische kunstbeoefening met een bijzonder artistiek niveau, is de bepaling dus ofwel overbodig, ofwel te vaag.

Dezelfde opmerking geldt ook voor artikel 9.

Artikel 4.

1. Daar het blijkbaar niet de bedoeling is aan de Executieve inzake de toekenning van subsidies een discretionaire bevoegdheid toe te kennen, schrijve men : "In het kader van de beschikbare begrotingsmiddelen kent de Executieve ... toelagen toe ...".

2. Men precisere dat het gaat om toelagen aan "erkennde" verenigingen.

3. Gelet op het bepaalde in artikel 5 ware het juist te spreken van "de activiteiten tijdens het vorige jaar".

Artikel 5.

1. Bij 2°, 3° en 4° kan men zich afvragen of die bepalingen niet in te ruime termen zijn gesteld en of er niet

dient te worden bepaald hoe het bewijs van die uitgaven zal moeten worden geleverd.

2. In 2° schrijve men: "buiten het Duitse taalgebied".

Artikel 6.

Indien het de bedoeling is de subsidies slechts toe te kennen binnen de perken van een jaarlijks vast te stellen begrotingskrediet, zullen - zoals reeds in de tweede algemene opmerking werd opgemerkt - de subsidies niet steeds ten belope van het volle bedrag kunnen worden toegekend. Indien die beperking wordt behouden, dient men derhalve in artikel 6 te lezen : "De jaarlijkse toelage bedraagt ten hoogste : ...".

Artikel 7.

1. Ook deze bepaling is weer een verwijzing door een hogere norm naar een lagere, een techniek die - zoals er reeds in de eerste algemene opmerking werd op gewezen - geen aanbeveling verdient.

Indien - zoals in die eerste algemene opmerking werd voorgesteld - het ontwerp zou worden omgewerkt tot een decreet dat de basisregeling zou vormen voor de erkenning en de subsidiëring van de verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening

in het algemeen, zou de bepaling van artikel 7 van het ontwerp - naast de bepalingen van het reglementair besluit van 29 november 1976 die niet in dat decreet zouden worden opgenomen - het voorwerp kunnen worden van een artikel van het uitvoeringsbesluit van het decreet.

2. In ondergeschikte orde kan ook nog de vraag worden gesteld of het wel terecht is, dat het ontwerp de verenigingen waarop het betrekking heeft, onttrekt aan de toepassing van de artikelen 3 tot 9 (in de Nederlandse tekst is, bij vergissing, sprake van de artikelen 3 tot 6) van het reglementair besluit van 29 november 1976. Bedoeld artikel 9 betreft immers de verplichting voor de verenigingen om een jaarverslag over hun activiteiten in te dienen, een document dat onder meer moet dienen voor de berekening van de toe te kennen subsidie en dus ook voor de toepassing van de ontworpen regeling wellicht nuttig, zonet onontbeerlijk is.

Artikel 8.

De Executieve dient ermee te worden belast nader te bepalen tot welk bedrag en onder welke voorwaarden voor-schotten zullen kunnen worden toegekend.

Artikel 10.

1. Uit deze bepaling blijkt niet of het om een voorwaarde gaat waaraan moet worden voldaan om de erkenning te behouden, dan wel om een loutere subsidiëringsvoorwaarde.

.../...

2. De bepaling is bovendien in veel te vage termen geredigeerd, zowel inzake de prestaties die kunnen worden ge-eist als inzake de mate waarin ze zullen worden gesubsidieerd.

Artikel 11.

Daar luidens artikel 4 van het ontwerp de toelagen worden toegekend voor de activiteiten van het vorige jaar, stelle men artikel 11 als volgt :

"Dit decreet is voor de eerste maal van toepassing op de activiteiten van het jaar 1986".

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	P. VERMEULEN,	voorzitter,
	J. NIMMEGEERS,	staatsraden,
	W. DEROOVER,	
	J. GIJSSELS,	assessoren van de
	J. HERBOTS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. HAESBROUCK,
adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

P. VERMEULEN.